

Nr 67.

Av herr **Clason m. fl.**, *angående pensioner åt stenograferna i första kammarens kansli, friherre O. T. Hermelin och A. Göransson.*

Vid olika tillfällen under de senare åren har riksdagen beviljat pensioner åt befattningshavare, som under en lång följd av år varit anställda i dess tjänst.

På grund av särskilda motioner beslöt sålunda 1913 års riksdag, att till vice häradshövdingen Johan Magnus Stuart, som då under fyrtio år varit anställd i riksdagens tjänst, finge från och med 1914 års ingång från riksgäldskontoret utgå under hans återstående livstid en årlig pension av 4,000 kronor, och 1920 års riksdag beviljade åt föreståndaren vid riksdagens tryckeriexpedition J. P. Velander, som sedan år 1891 tjänstgjort vid expeditionen, en årlig pension å 4,000 kronor, att utgå från och med den 1 januari 1921. Likaledes beslöt 1921 års riksdag, i anledning av enskild motion, att till f. d. kanslirådet Adolf Wilhelm von Krusenstjerna finge från och med kalenderåret näst efter det, varunder han sista gången tjänstgjorde såsom första kammarens sekreterare, från riksgäldskontoret under hans återstående livstid utgå en årlig pension till sådant belopp, att densamma jämte honom från statsverket tillkommande pension uppginge till niotusen kronor, dock med viss begränsning, som i detta sammanhang saknar betydelse.

Vid 1923 års riksdag beslöts slutligen, att till f. d. fortifikationskassören Wilhelm Geete, som under åren 1879—1922 varit anställd i första kammarens kansli, därav från och med 1890 såsom registrator, skulle från och med 1923 års ingång utgå en årlig pension av 1,400 kronor.

Nu föreligga åter fall, då riksdagen synes böra tilldela pension åt två befattningshavare, som under en mycket lång följd av år troget tjänat densamma. Det gäller denna gång två notarier i första kammarens kansli.

Den ene, f. d. sekreteraren i arméförvaltningen Axel Göransson, som är född den 14 januari 1854 och alltså fyllt 71 år, antogs till kanslist hos första kammaren 1886 och blev notarie (stenograf) därstädes 1887 samt har alltsedan dess tjänstgjort såsom sådan. Med innevarande riksdag har han varit i riksdagens tjänst under fyrtio år och under 47 lagtima eller urtima riksdagar. Han åtnjuter sedan 1921 pension från statskontoret å 4,600 kronor (jämte dyrtidstillägg).

Den andre, kanslisekreteraren friherre Olof Tryggve Hermelin, som är född den 3 augusti 1856 och således i år fyller 69 år, blev kanslist hos första kam-

maren 1883 och notarie (stenograf) 1885 samt tjänstgör alltjämt såsom sådan. Hans tjänstår uppgå alltså, med innevarande riksdag, till fyrtyotre, riksdagarnas antal till femtio. Vid 1922 års riksdag erhöll han såsom amanuens i försvarsdepartementet pension av 1,350 kronor jämte dyrtidstillägg.

Den tjänstgöring kamrarnas stenografer hava att fullgöra är, som bekant, både fysiskt och psykiskt i hög grad krävande och ansträngande. Båda ha utfört den med plikttröhet, skicklighet och noggrannhet. Att ett arbete av denna art vid den ålder de numera uppnått hotar att bliva för ansträngande, är emellertid självfallet. Likasom i de föregående ovan relaterade fallen synes oss erkänsla och billighet kräva, att de få i form av pension emottaga ett uttryck av riksdagens uppskattning av deras långvariga och plikttrogna arbete.

Notariearvodet i kamrarna är dagarvode, vars slutsumma för riksdag alltså i någon mån betingas av riksdagens längd. Det har under de tre senaste riksdagarna uppgått för vardera till i medeltal 2,736 kronor pr år, dyrtidstillägg oberäknat. Om pensionsbeloppet sättes till två tredjedelar av arvodet, skulle det uppgå till 1,800 kronor pr år. Vi finna ett sådant belopp skäligt och vilja alltså föreslå detta. Tillika synes det oss lämpligt, att det får för var och en av dem utgå såsom årlig pension från och med månaden näst efter den, under vilken han upphör att uppbära arvode i riksdagens tjänst.

Vi hemställa sålunda,

att riksdagen må besluta, att till en var av notarierna i första kammarens kansli A. Göransson och friherre O. T. Hermelin må från och med månaden efter den, då han upphör att uppbära arvode i riksdagens tjänst, få såsom årlig pension under hans återstående livstid utgå från riksgäldskontoret ett belopp av 1,800 kronor att påföras förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus.

Stockholm den 20 januari 1925.

Sam. Clason.

Knut A. Tengdahl.

E. H. von Koch.

Herman Lamm.